

Să-ți descifrez conturul irizat

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Nu știu de ce în nopți pustii mă zbat
În camera cu chipul tău pictat
Sus pe tavan și te privesc din pat
Să-ți descifrez conturul irizat

Ce-n mintea mea demult s-a impregnat.
Mă uit în jos, în colțul depărtat
Văd orologiu cum s-a dezbrăcat,
Aș vrea să-i cer și lui măcar un sfat:

Să te citesc ușor ca pe-un tratat
Cu foi subțiri și textul elevat
Scriș de un zeu atent și talentat?
Nu vezi și tu că el m-a plagiat?

- E poezia trupului motiv
Să fii insomniac sau depresiv
Ori cauți scuze să rămâi captiv
Când ochii tăi pierduți contemplativ

Schițează-un zâmbet interogativ,
Și-mi urmăresc febril, intuitiv,
Sânii ascunși sub bucle? Nu-i tardiv
Să mă inviți c-un gest intempestiv

Într-un poem albastru, emotiv,
Să împletim suprem și exclusiv
Dorințe tănuite invaziv
Servite-n nopți de foc aperitiv.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif